

Биографическите бългърки за *Д. Петковъ* се намиратъ при „*Свобода*“ (гледай 1886 година).

„Цѣльта за излизанието на нашия вѣстникъ, въ тия тѣжки обстоятелства за България е, да освѣтлява народътъ въ течението на работитѣ, да отстоява неговите права и самоотвержено да воюва за независимостта на българското отечество. България независима, свободна отъ всѣкакви комисари и оккупация, България съ свое самоуправление и конституция — това е то нашата программа, въ това ще се придѣржаме ние строго.

„За да можемъ, обаче, да испѣлнимъ тая своя задача, да можемъ да испѣлнимъ дѣлгѣтъ си прѣдъ отечеството въ тия критически минути, като българинъ, ние молимъ всички приятели и единомисленници да ни дадятъ часть по-скоро своята материјална поддѣржка. Трѣбва да не забравяме, че у насъ вѣстни карството тѣрди трудно може да сѫществува, ако приятелите не си испрашатъ часть по-скоро абонамента. А въ тия трудни обстоятелства за отечеството, ние вѣрваме, че ще ни поддѣржатъ всички, безъ разлика на взгледове, които милѣятъ за своето отечество, защото ние нѣма да служимъ на тая или оная партия, а като българинъ, който сме си излагали живота за това отечество, ще служимъ на България, на нейната независимост. (гледай брой 1).

227. Независимост. — Той вѣстникъ е починалъ да излиза въ София прѣзъ мѣсецъ Януарий, два пѫти въ седмицата, излѣзи сѫ 38 брой, подъ редакцията на *З. Стояновъ*, *Д. Петковъ* и *Д. Ризовъ*.

Биографическите бългърки за *Стояновъ* се намиратъ при „*Борба*“ (гледай 1885 година), за *Петкова* — при „*Свобода*“ (гледай по-горѣ), а за *Ризовъ* — при „*Македонски Гласъ*“ (гледай 1885 година).

Ето какъвъ пѫть сѫ били избрали редакторитѣ на в. „*Независимостъ*“, когато сѫ починали издаванието на той вѣстникъ.

„Въ дѣржава конституционна, въ страна съ свободни и независими закони и права, каквато е нашата България; въ